

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Etyka zawodowa
Nazwa w języku angielskim:		Professional ethics
Język wykładowy:	Język polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Ogólnowydziałowy
Jednostka realizująca:		Instytut Nauk o Bezpieczeństwie
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Drugiego stopnia
Rok studiów:	II rok	
Semestr:	3 semestr	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Cezary Kalita, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Cezary Kalita, prof. uczelni
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Zapoznanie studentów z teoriami i nurtami w etyce w ujęciu historycznym oraz przedstawienia współczesnych propozycji opisu doświadczenia moralnego człowieka w różnych koncepcjach etyk szczegółowych ze szczególnym uwzględnieniem etyki zawodowej (kodeksy deontologiczne). Omówienie poszczególnych dylematów życia moralnego człowieka i jego zawodowej działalności, podstawowych wartości, w ich układzie hierarchicznym, a także norm postępowania wraz z ich interioryzacją, kształcenie osobistych postaw etycznych, takich jak: sumienność, uczciwość, prawość, odpowiedzialność za kształt własnego życia poprzez ustawiczne doskonalenie – samokształcenie, samowychowanie, dorastanie do mistrzostwa w pełnionej roli społecznej czy zawodowej. Pogłębianie umiejętności współżycia społecznego: gotowość do dialogu, tolerancji, asertywna ingerencja wychowawcza, poczucie odpowiedzialności za innych; wzajemny szacunek, zaufanie, troska o dobro społeczne. Zdecydowane i konsekwentne dystansowanie się do wszelkich patologii (korupcja) i wszelkiego rodzaju demoralizacji występujących w życiu zawodowym i działalności profesjonalnej.</p>
Symbol	Efekt uczenia się: Wiedza	Symbol efektu

efektu		kierunkowego
W_01	Ma rozszerzoną wiedzę o człowieku, w szczególności jako podmiocie konstytuującym struktury społeczne i zasady ich funkcjonowania, wartości i normy życia społecznego, a także działającym w tych strukturach.	S2A_W05
W_02	Ma pogłębioną wiedzę o normach i regułach (obyczajowych, prawnych, moralnych, etycznych) organizujących struktury i instytucje społeczne i rządzących nimi prawidłowościach oraz o ich źródłach, naturze, zmianach i sposobach działania.	S2A_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Umiejętności	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Sprawnie posługuje się systemami normatywnymi (etycznymi) oraz wybranymi normami i regułami (obyczajowymi, prawnymi, zawodowymi, moralnymi) w celu rozwiązania konkretnego zadania z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów.	S2A_U05
U_02	Posiada pogłębioną umiejętność przygotowania różnych prac pisemnych w języku polskim dotyczących zawodowych dylematów etycznych związanych z kierunkiem studiów i prognozowaną karierą zawodową.	S2A_U09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Kompetencje społeczne	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Potrafi odpowiednio określić priorytety (hierarchię wartości) służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.	S2A_K03
K_02	Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy etyczne związane z wykonywaniem zawodu.	S2A_K04
Forma i typy zajęć:	Wykład	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość podstawowych pojęć filozoficznych, socjologicznych, psychologicznych i ekonomicznych		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> Etyka a moralność, etyka a takt (estetyka); przedmiot etyki (co bada i czego uczy etyka), teologia moralna, anatomia i geneza moralności (etyki heterogeniczne a etyki autonomiczne). Początek filozofii a rozważania moralne: zestawienie mądrości religijnej i laickiej zawartych w biblii i sentencjach mędrców greckich; mądrość jako zasada postępowania moralnego (uwikłanie w kontekst kulturowo-historyczny). Powstanie refleksji moralnej w związku z odkryciem duchowości (ἀρετή) człowieka przez Sokratesa; początki etyki. Początek historii „dobra” – problem rozumienia ἀγαθός. Dobro samo w sobie a idea dobra (Platon), dobro jako cel ludzkiego dążenia (Arystoteles). Arystoteles i Etyka nikomachejska, εὐδαιμονία, zasada „złotego środka”. Przyjemność jako najwyższe dobro – mądrość jako początek wszelkiego dobra (Epikur), doskonale dobro – życie zgodne z naturą (Zenon z Kition), Dobro powstające przez połączenie się z cnotą (Seneka), czy istnieje rzeczywiste dobro i zło (Sektus Empiryk). 		

- Wielkie szkoły etyczne świata greckiego jako alternatywa do świata wartości chrześcijańskich – Epikur, Zenon i Pirron. „Poczwórne lekarstwo” epikurejski jako esencja życia i śmierci człowieka. Problem szczęścia. Najwyższym dobrem jest Bóg (św. Augustyn), dobro jako działanie zgodne z dobrą intencją (Piotr Abelard), dobro jako związek człowieka z Bogiem (Tomasz z Akwinu).
- Rozum i poznanie podstawowymi cechami istoty ludzkiej - racjonalizm Kartezjusz; sceptycyzm metodologiczny; myślenie konstytuujące bycie; etyka tymczasowa. Próba stworzenia etyki naukowej. Wzajemne relacje podmiotu i przedmiotu poznania w filozofii Kanta; moralność wypływająca z obowiązku. Dobro jako dobra wola (Kant). Etyczność jako wiedza o tym, co dobre samo w sobie i dla siebie oraz postępowanie według niej (Hegel). Dobro jako użyteczność (Bentham), przyjemność a dobro (J. S. Mill). Utylitaryzm zasad a utylitaryzm czynów. Utylitaryzm idealny G.E. Moore. Najwyższym dobrem „ludzki” człowiek (K. Marks, F. Engels), etyki materialistyczne. Dobro jako twórcza wola życia (F. Nietzsche), dobro jako cześć dla życia (A. Schweitzer), dobro jako odpowiedzialność za siebie i ludzkość (J.P. Sartre). Dobro obiektywne – dobro własnego bytu, dobro świata, dobro Boga (K. Wojtyła), czy dobro i zło są względne (W. Witwicki), niebezpieczeństwa relatywizmu etycznego (L. Kołakowski), amoralność (J. Ortega y Gasset). Postmodernizm: odrzucenie mitu absolutnej prawdy; dowartościowanie tego co odrzucone i marginalne; rozbitcie złudnej jedności świata; nie ma już prawdy są tylko poglądy. Problem relatywizmu moralnego.
- Współczesne teorie etyczne: formalizm R. Hare’a, utylitaryzm P. Singera, etyka umowy społecznej i teoria sprawiedliwości J. Rawlsa, teoria uprawnień i liberarianizm R. Nozicka, Etyka cnoty A. MacIntyre’a, etyka miłości bliźniego Gandiego.
- Zasady racjonalnej miłości własnej a zasady sumienia. Etyka indywidualna: autonomia, „słaba” wola, uprawnienia moralne (prawa naturalne, prawa człowieka, prawa niezbywalne), samobójstwo.
- Dobrowolne zobowiązania: wierność, paternalizm, tolerancja, biznes (chciwość, zawiść, sprawiedliwa cena, etyka biznesu).
- Praca jako wartość etyczna.
- Bioetyka i etyki ekologiczne – P. Singer. Etyka zdrowia. Etyka indywidualna: autonomia, słaba wola, uprawnienia moralne (prawa naturalne, prawa człowieka, prawa niezbywalne), samobójstwo, eutanazja. Moralność seksualna: pornografia, prostytutka, homoseksualizm, przerywanie ciąży. Moralność społeczna: równość, okrucieństwo, kara, odpowiedzialność zbiorowa. Etyka polityczna i życia publicznego: wolność, nieposłuszeństwo obywatelskie, pacyfizm, obowiązki polityczne.
- Deontologia (etyka zawodowa) - kodeksy etyki zawodowej a życie publiczne.
- Kodeks etyki zawodowej pracownika służby cywilnej.
- Kodeks etyki zawodowej funkcjonariusza służby mundurowej (ujęcie historyczne).
- Kodeksy etyki zawodowej nauczyciela.

Literatura podstawowa:

- J. Hołówka, Etyka w działaniu, Warszawa 2001, 2002.
- Przewodnik po etyce, red. P. Singer, tłum. W.J. Bober, R. Dobrowolski i inni, Warszawa 2002.
- A. MacIntyre, Krótka historia etyki. Filozofia moralności od czasów Homera do XX wieku, tłum. A. Chmielewski, Warszawa 2002.
- C. Kalita, Business Ethics and Its Historical and Social Conditions: Should “Greed” Be Limited? - Etyka biznesu i jej historyczno-społeczne uwarunkowania: czy ograniczać „chciwość”? [w:] „Rozprawy Społeczne” t. VI, nr 2/2012, s. 31 – 38.

Literatura dodatkowa:

- C. Kalita, Adam Smith: podział pracy i jego konsekwencje etyczno-społeczne (użyteczność czy racjonalność?), [w:] „Doctrina. Studia Społeczno-Polityczne” 12/2015, s. 55 - 69.
- R. M. Hare, Myślenie moralne. Jego płaszczyzny, metody i istota, tłum. J. Margański, Warszawa 2001.
- P. Vardy, P. Grosch, Etyka. Poglądy i problemy, tłum. J. Łoziński, Poznań 1995.
- J. Jarco, Z. Kalita, M. Semp, Etyka. Świat wartości moralnych, (wybór tekstów z historii etyki), Warszawa – Wrocław 1994.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny wspomagany prezentacjami multimedialnymi.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów kształcenia w zakresie wiedzy następuje:

- Test – wypełniony w domu odręcznie – ważne kryterium ilościowe (warunek sine qua non zaliczenia)
- Rozstrzygnięcie dowolnego dylematu moralnego związanego z działalnością zawodową np. typu „czy powinien lub nie powinien w takiej sytuacji zrobić to a to?”
- Napisać kilka norm do kodeksu etyki zawodowej z komentarzem (uzasadnieniem)

Forma i warunki zaliczenia:

Wykład – zaliczenie z oceną

Student otrzymuje ocenę z wykładu na podstawie:

- pracy pisemnej na temat zadany przez koordynatora przedmiotu (60% oceny końcowej)
- testu zawierającego pytania otwarte (40% oceny końcowej)

Procentowy zakres ocen z testu:

91 – 100% – bdb

81 – 90% – db+

71 – 80% – db

61 – 70% – dst+

51 – 60% – dst

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
bezpośredni kontakt z nauczycielem podczas wykładu	30
bezpośredni kontakt z nauczycielem podczas konsultacji	5
przygotowanie do kolokwium i zaliczenia	20
przestudiowanie zadanej literatury	15

przygotowanie referatu/prezentacji – testu	5
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3
Studia niestacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
bezpośredni kontakt z nauczycielem podczas wykładu	18
bezpośredni kontakt z nauczycielem podczas konsultacji	5
przygotowanie do kolokwium i zaliczenia	37
przestudiowanie zadanej literatury	15
przygotowanie referatu/prezentacji – testu	5
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Seminarium magisterskie	
Nazwa w języku angielskim:	Seminar	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	Obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Drugiego stopnia	
Rok studiów:	Pierwszy, drugi	
Semestr:	Pierwszy, drugi, trzeci, czwarty	
Liczba punktów ECTS:	20	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	Dr hab. Sergiusz Leończyk	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Dr hab. Sergiusz Leończyk	
Założenia i cele przedmiotu:	Opracowanie wybranych zagadnień z historii powszechnej (w tym historii Rosji) oraz z historii Polski XVIII-XX w., zdobycie umiejętności korzystania z opracowań naukowych i krytycznej analizy źródeł historycznych, przygotowanie studentów do napisania pracy magisterskiej	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza	
W_01	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu historii XIX-XX w., prowadzącą do specjalizacji w wybranych obszarach badań historycznych.	K_W01
W_02	Zna zagadnienia z historii powszechnej (historii Rosji) i Polski na poziomie zaawansowanym w zakresie historii XIX-XX w.	K_W02
W_03	Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk historycznych.	K_W05
W_04	Ma pogłębioną wiedzę o źródłach informacji i ich przydatności e badaniach historycznych.	K_W08
	Umiejętności	
U_01	Formułuje tematy badawcze; stosuje metody i techniki badań w zakresie historii XIX-XX w.	K_U01, K_U02
U_02	Analizuje, interpretuje i wykorzystuje dla potrzeb własnych badań teksty historiograficzne, teksty źródłowe oraz inne nośniki pamięci w usystematyzowanej formie.	K_U03, K_U05, K_U09
	Kompetencje społeczne	

K_01	Ma świadomość zakresu swojej wiedzy i umiejętności warsztatowych, rozumie potrzebę podnoszenia kompetencji.	K_K01, K_K04
Forma i typy zajęć:	Seminarium 120	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Pogłębiona wiedza historyczna z historii XIX-XX w.		
Treści modułu kształcenia:		
Uwarunkowania pracy naukowej. Sprawa poszanowania własności intelektualnej i praw autorskich. Plagiat. Przedstawienie problematyki proponowanej w ramach seminarium magisterskiego. Omówienie zasad gromadzenia i opracowania bibliografii. Przedstawienie zasad pisania prac akademickich - tworzenie rozdziałów, - prowadzenie kwerendy i opracowanie wyników - analiza i interpretacja wyników badań Wybór tematów prac magisterskich. Przygotowanie konspektów pracy i ich analiza. Prezentacja wyników badań i postępów w opracowywaniu tematów. Analiza przygotowanych tekstów.		
Literatura podstawowa:		
Aries P., Czas historii, Gdańsk-Warszawa 1996. Grzywna J., Guldon Z., Możdżeń S. I., Podstawy warsztatu historyka oświaty : przewodnik metodyczny do prac magisterskich, Kielce 1994. Boć J., Miodek J., Jak pisać pracę magisterską, Wrocław 2004. Drączkowski F., ABC pisania pracy magisterskiej, Pelplin 2000		
Literatura dodatkowa:		
Woźniak K., O pisaniu pracy magisterskiej na studiach humanistycznych, Warszawa 1998.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Konwersatoria użyciem klasycznej metody problemowej, dyskusja, analiza wyników badań, analiza tekstów.		
Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:		
Weryfikacja efektów na podstawie aktywności na zajęciach, postępów w przygotowaniu i pisaniu pracy.		
Forma i warunki zaliczenia:		
Na zakończenie. Sem. 3. – Przedstawienie maszynopisu połowy pracy. Sem. 4. – Złożenie maszynopisu i na nośniku elektronicznym całej pracy. Kryteria oceny semestralnej: 0 – 50 % - niedostateczny 51 - 60% - dostateczny 61 - 70% - dostateczny plus 71 – 80% - dobry 81 – 90% - dobry plus 91 – 100% bardzo dobry		
Bilans punktów ECTS*:		
Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin	
Godziny kontaktowe z prowadzącym moduł	120	
Konsultacje z prowadzącym moduł	130	
Prowadzenie badań	110	

Przygotowanie pracy magisterskiej	140
Sumaryczne obciążenie studenta	500
Punkty ECTS za przedmiot	20

* rozpisać na studia stacjonarne i niestacjonarne

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Seminarium magisterskie	
Nazwa w języku angielskim:	Seminar	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy, drugi	
Semestr:	pierwszy, drugi, trzeci, czwarty	
Liczba punktów ECTS:	20	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Jarosław Cabaj	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Jarosław Cabaj	
Założenia i cele przedmiotu:	Opracowanie wybranych zagadnień z historii Polski XIX-XX w., doskonalenie umiejętności korzystania z opracowań naukowych i krytycznej analizy źródeł historycznych, przygotowanie studentów do napisania pracy magisterskiej	
Symbol efektu	Efekty uczenia się:	Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza	
W_01	Student/ka posiada pogłębioną wiedzę z zakresu historii XIX-XX w., prowadzącą do specjalizacji w wybranych obszarach badań historycznych	K_W01
W_02	Zna zagadnienia z historii Polski na poziomie zaawansowanym w zakresie historii XIX-XX w.	K_W03, K_W04
W_03	Ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk historycznych	K_W05, K_W06
W_04	Ma pogłębioną wiedzę o źródłach informacji i ich przydatności w badaniach historycznych	K_W08
W_05	Zna i rozumie pojęcia i zasady prawa autorskiego oraz konieczności ochrony własności intelektualnej	K_W07
W_06	Zna powiązania interdyscyplinarne historii i nauk pokrewnych z innymi naukami i dziedzinami	K_W11
	Umiejętności	
U_01	Student/ka formułuje tematy badawcze; stosuje metody i techniki badań w zakresie historii XIX-XX w.	K_U01, K_U04 K_U13
U_02	Potrafi przeprowadzić pogłębioną krytykę źródłową	K_U05

U_03	Analizuje, interpretuje i wykorzystuje dla potrzeb własnych badań teksty historiograficzne, teksty źródłowe oraz inne nośniki pamięci w usystematyzowanej formie	K_U02, K_U03, K_U05, K_U09
U_04	Potrafi w pogłębiony sposób stosować różnorodne formy pisarstwa historycznego opatrzonego aparatem naukowym zgodnie z kanonami przyjętymi w nauce historycznej	K_U15
U_05	Potrafi formułować logiczne wypowiedzi przy użyciu specjalistycznej terminologii historycznej i nauk pokrewnych	K_U14
Kompetencje społeczne		
K_01	Student/ka ma świadomość zakresu swojej wiedzy i umiejętności warsztatowych, rozumie potrzebę podnoszenia kompetencji	K_K01
K_02	Rozumie znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów badawczych	K_K02
K_03	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania i propagowania	K_K06
Forma i typy zajęć:	Seminarium, 120 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Pogłębiona wiedza z zakresu historii XIX-XX w., umiejętność korzystania z literatury naukowej oraz analizy źródeł historycznych		
Treści modułu kształcenia:		
<p>1. Uwarunkowania pracy naukowej. Sprawa poszanowania własności intelektualnej i praw autorskich. Plagiat</p> <p>2. Przedstawienie problematyki proponowanej w ramach seminarium magisterskiego</p> <p>3. Omówienie zasad gromadzenia i opracowania bibliografii</p> <p>4. Przedstawienie zasad pisania prac akademickich</p> <ul style="list-style-type: none"> - tworzenie rozdziałów, - prowadzenie kwerendy i opracowanie wyników - analiza i interpretacja wyników badań <p>5. Wybór tematów prac magisterskich</p> <p>6. Przygotowanie konspektów pracy i ich analiza</p> <p>7. Prezentacja wyników badań i postępów w opracowywaniu tematów</p> <p>8. Analiza przygotowanych tekstów.</p>		
Literatura podstawowa:		
Boć J., Jak pisać pracę magisterską, Wrocław 2004		
Żebrowski W., Technika pisania prac licencjackich i magisterskich, Olsztyn 2006.		
Literatura dodatkowa:		
Woźniak K. O pisaniu pracy magisterskiej na studiach humanistycznych, Warszawa 1998.		
Wójcik K., Piszę pracę magisterską: poradnik dla autorów akademickich prac promocyjnych (licencjackich, magisterskich, doktorskich), Warszawa 2002.		
Wójcik K., Piszę akademicką pracę promocyjną – licencjacką, magisterską, doktorską, Warszawa 2012		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		

Konwersatoria, dyskusja, analiza wyników badań, analiza tekstów

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W_01, W_02, W_03, W_04, W_05, W_06 - weryfikacja efektów na podstawie obecności i aktywności na zajęciach, prezentowania przez seminarzystów wyników kwerend oraz fragmentów pracy magisterskiej

U_01, U_02, U_03, U_04 - weryfikacja efektów na podstawie obecności i aktywności na zajęciach, prezentowania przez seminarzystów wyników kwerend oraz fragmentów pracy magisterskiej

K_01, K_02, K_03 - weryfikacja efektów na podstawie obecności i aktywności na zajęciach, prezentowania przez seminarzystów wyników kwerend oraz fragmentów pracy magisterskiej

Forma i warunki zaliczenia:

Na zakończenie: semestru pierwszego – wybór tematu pracy i przedstawienie bibliografii; drugiego – przedstawienie przez studenta konspektu pracy; trzeciego – przedstawienie promotorowi 50% pracy (sprawdzonej, przedyskutowanej); czwartego – złożenie całej pracy magisterskiej.

Kryteria oceny pracy zgodne z zapisami zasad dyplomowania przyjętymi dla kierunku historia Radę Dyscypliny Instytutu Historii z 8 grudnia 2020 r. (załącznik do uchwały nr 52/2020)

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w seminariach	120
Konsultacje z prowadzącym seminarium	130
Prowadzenie badań	130
Napisanie pracy	120
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	500
Punkty ECTS za przedmiot	20

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Seminarium magisterskie	
Nazwa w języku angielskim:		seminar	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego	
Rok studiów:	Pierwszy i drugi		
Semestr:	Pierwszy, drugi, trzeci i czwarty		
Liczba punktów ECTS:	20		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Maria Starnawska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Maria Starnawska	
Założenia i cele przedmiotu:		Celem zajęć jest pogłębienie umiejętności warsztatowych studenta i jego wiedzy z zakresu historii średniowiecznej tak, by przygotować go do napisania pracy magisterskiej, której napisanie jest efektem końcowym seminarium.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	posiada pogłębioną wiedzę z zakresu historii średniowiecznej, prowadzącą do specjalizacji w wybranych obszarach badań historycznych.		K_W01
W_02	zna zagadnienia z historii powszechnej na poziomie zaawansowanym w zakresie historii średniowiecznej.		K_W05
W_03	ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk historycznych..		K_W09
W_04	ma pogłębioną wiedzę o źródłach informacji i ich przydatności w badaniach historycznych.		K_W11
	Umiejętności		
U_01	formułuje tematy badawcze; stosuje metody i techniki badań w zakresie historii średniowiecznej.		K_U03
U_02	posługuje się teoriami i paradygmatami badawczymi dla opracowania zagadnień i projektów z wybranej dziedziny historii.		K_U04
U_03	analizuje, interpretuje i wykorzystuje dla potrzeb własnych badań		K_U01, K_U8

	teksty historiograficzne, teksty źródłowe oraz inne nośniki pamięci w usystematyzowanej formie.	
U_04	posiada rozwinięte umiejętności w zakresie poprawnego komentowania, opatrywania przypisami oraz przygotowania do publikacji tekstów zgodnie z kanonami krytyki przyjętymi w wybranej dziedzinie nauk historycznych.	K_U10, K_U11, K_U15
Kompetencje społeczne		
K_01	uznaje i szanuje odmienne od własnych teorie i poglądy oraz prowadzi polemikę z nimi w sposób etyczny i kulturalny.	K_K01, K_K03
K_02	aktywnie uczestniczy w dyskusjach historycznych i aktualnych debatach oraz w przekazywaniu informacji o nich osobom zainteresowanym historią spoza grona fachowców.	K_K05, K_K06
Forma i typy zajęć:	Seminarium, 120 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
pogłębiona wiedza historyczna z historii średniowiecznej		
Treści modułu kształcenia:		
<p>1 Uwarunkowania pracy naukowej. sprawa poszanowania własności intelektualnej i praw autorskich. plagiat.</p> <p>2. Przedstawienie problematyki proponowanej w ramach seminarium magisterskiego.</p> <p>3. Omówienie zasad gromadzenia i opracowania bibliografii.</p> <p>4. Przedstawienie zasad pisania prac akademickich</p> <ul style="list-style-type: none"> - tworzenie rozdziałów, - prowadzenie kwerendy i opracowanie wyników - analiza i interpretacja wyników badań <p>5. Wybór tematów prac magisterskich.</p> <p>6. Przygotowanie konspektów pracy i ich analiza.</p> <p>7. Prezentacja wyników badań i postępów w opracowywaniu tematów. analiza przygotowanych tekstów.</p>		
Literatura podstawowa:		
<p>Aries P., Czas historii, Gdańsk-Warszawa 1996.</p> <p>Grzywna K., Guldon Z., Możdżeń S. I., Podstawy warsztatu historyka oświaty : przewodnik metodyczny do prac magisterskich, Kielce 1994.</p> <p>Boć J., Miodek J., Jak pisać pracę magisterską, Wrocław 2004.</p> <p>Drączkowski F., Abc pisania pracy magisterskiej, Pelplin 2000.</p>		
Literatura dodatkowa:		
Woźniak K., O pisaniu pracy magisterskiej na studiach humanistycznych, Warszawa 1998.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Praca indywidualna studenta metodą problemową i prezentowanie wyników badań opiekunowi naukowemu oraz kolegom umożliwiające dyskusję okrągłego stołu i seminaryjną.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
na podstawie przygotowywanych przez studenta kolejnych etapów pracy dyplomowej		

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu:

Na zakończenie:

sem. 1. – przedstawienie przez studenta wstępnej wersji tematu pracy, konspektu i bibliografii;

sem. 2 – przedstawienie maszynopisu jednego rozdziału pracy;

sem. 3 – przedstawienie maszynopisu połowy pracy;

sem. 4 – złożenie maszynopisu i na nośniku elektronicznym całej pracy.

Kryteria oceny pracy.

Ocenie podlega praca przyjęta i zaakceptowana przez promotora.

- ocena dostateczna – praca niewiele wnosi nowych ustaleń, autor/ka nie uniknął/ęła drobnych potknięć warsztatowych i redakcyjnych

- ocena dobra – praca w dużym stopniu ma oryginalny charakter, nie ma istotnych usterek redakcyjnych

- ocena bardzo dobra – praca stanowi oryginalne opracowanie tematu, prawidłowa pod względem warsztatowym i redakcyjnym.

Bilans punktów ECTS*:

Udział w seminariach	120
Konsultacje z prowadzącym seminarium	130
Prowadzenie badań	130
Napisanie pracy	120
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	500
Punkty ECTS za przedmiot	20

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Historia historiografii	
Nazwa w języku angielskim:	History of historiography	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Jarosław Cabaj	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Arkadiusz Zawadzki	
Założenia i cele przedmiotu:	Zapoznanie studentów z historią historiografii od czasów najdawniejszych po dzień dzisiejszy.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza	
W_01	Posiada pogłębioną wiedzę o kierunkach rozwoju historiografii w przeszłości i współcześnie	K_W15
W_02	Opanował na poziomie rozszerzonym terminologię nauk historycznych, jak też podstawową terminologię nauk humanistycznych i społecznych	K_W02
W_03	Ma pogłębioną wiedzę o debacie historycznej niosącej ze sobą nieustanne zmiany i rozwój poglądów	K_W09
W_04	Posiada wiedzę o fundamentalnych dylematach współczesnej cywilizacji	K_W16
	Umiejętności	
U_01	Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę źródeł i opracowań historycznych z przeszłości	K_U03
U_02	Potrafi uczestniczyć w debacie naukowej, poprawnie argumentując swoje stanowisko wykorzystując poglądy reprezentantów różnych nurtów historiograficznych	K_U08
U_03	Potrafi formułować logiczne wypowiedzi przy użyciu specjalistycznej terminologii historycznej i nauk pokrewnych	K_U14
	Kompetencje społeczne	
K_01	Dostrzega i formułuje problemy etyczne związane z pracą historyką i popularyzacją wiedzy historycznej i jest gotów do podtrzymywania etosu zawodowego historyka.	K_K05, K_K06

K_02	Docenia rolę wiedzy w rozwiązywaniu problemów badawczych. Ma świadomość zakresu swojej wiedzy i umiejętności oraz konieczności dalszego ich rozwijania.	K_K01, K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia, 15 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza historyczna z poprzednich etapów edukacji.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Doświadczenia nauki w zakresie odtwarzania dziejów. 2. Dziejopisarstwo w starożytności. 3. Historiografia średniowieczna. 4. Początek historiografii krytycznej. Dziejopisarstwo Oświecenia. 5. Dziejopisarstwo polskie od X do XVII wieku. 6. Rola Adama Naruszewicza i Joachima Lelewela w polskiej historiografii. 7. Główne kierunki historiografii XIX wieku: szkoła Rankego i historia pozytywna. 8. Polskie szkoły historyczne w. XIX w. 9. Historiografia marksistowska. 10. Założenia Szkoły Annales. 11. Koncepcja szkoły globalnej. 12. Historiografia społeczna w wydaniu historyków europejskich i amerykańskich. 13. Mikrohistoria, antropologia historyczna, historia codzienności. 14. Postmodernizm w historii. 15. Zaliczenie przedmiotu. 		
Literatura podstawowa:		
<p>Grabski A. F., <i>Dzieje historiografii</i>, Poznań 2003.</p> <p>Grabski A. F., <i>Zarys historii historiografii polskiej</i>, Poznań 2000.</p> <p>Labuda G., <i>Rozwój metod dziejopisarskich od starożytności do współczesności, do schyłku XIX wieku</i>, Poznań 2003.</p>		
Literatura dodatkowa:		

Bloch M., Pochwała historii, Warszawa 1960.

Dymkowski M., Porada A., *Z zagadnień psychologii historycznej. Interpretacje historyczne w oczach psychologa*, Kraków 2015.

Historia – dziś. Teoretyczne problemy wiedzy o przeszłości, pod red. E. Domańskiej, R. Stobieckiego, T. Wiślicza, Kraków 2014.

Krawczyk A., *Historiografia krytyczna : formowanie się nowożytnej postawy naukowej w polskim piśmiennictwie historycznym XVII w*, Lublin 1994.

Kula W., *Problemy i metody historii gospodarczej*, Warszawa 1983, 1963.

Labuda G., *O historykach. Kto jest kim w dziejopisarstwie polskim?*, Poznań 2010.

Labuda G., *Próba nowej systematyki i nowej interpretacji źródeł historycznych - z posłowiem*, Poznań 2010.

Między modernizmem a postmodernizmem w historiografii, pod red. J. Pomorskiego, Lublin 2005

Pomorski Jan, *Paradygmat, „New economic history” - studium z teorii rozwoju nauki historycznej: [droga do „Nobla”]*, Lublin 1995.

Wrzosek W., *Historia. Kultura. Metafora*, Wrocław 1995.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia ukierunkowane na usystematyzowanie wiedzy i ukazanie sposobów „tworzenia” historii w przeszłości. Podstawowe metody dydaktyczne to ćwiczenia praktyczne z tekstami źródłowymi, dyskusja panelowa, referowanie zagadnień zawartych w treści modułu kształcenia przez studentów, przy wykorzystaniu prezentacji multimedialnej (referatu) oraz indywidualna praca studenta nad przygotowaniem prezentacji.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

- K_W02, K_W09, K_W15, K_W16, K_U08, K_U14, K_K05, K_K06 - podczas aktywnego uczestnictwa w zajęciach (udział w dyskusji)
- K_W02, K_W09, K_U03, - podczas pracy indywidualnej i zespołowej w trakcie zajęć (analiza źródeł)
- K_W02, K_W15, K_U14, K_K01, K_K02, K_K05, K_K06 - podczas oceny przedstawianego na zajęciach referatu/prezentacji

Forma i sposób zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę. Na końcową cenę składają się: ocena aktywności na zajęciach (udział w dyskusjach) – 30% składowe oceny (max 2% na jednych zajęciach – w przypadku nieobecności możliwe jest zaliczenie zajęć w trakcie konsultacji), ocena wystąpienia (prezentacji/referatu) – 70% składowej oceny (ocena wg. skali dostateczny/dobry/ bardzo dobry – 3-36-48%, 4-48-61%, 5-62-70%). Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z prezentacji, czyli przynajmniej 36 %.

W stosunku do oceny końcowej obowiązuje następująca skala ocen: bdb- od 91%, db plus – 81-90%, db – 71-80%, dst plus – 61-70%, dst – 51-60%, 50% i mniej – ndst.

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta

Średnia liczba godzin

Godziny kontaktowe z prowadzącym moduł

15

Konsultacje z prowadzącym moduł

5

Przygotowanie prezentacji/referatu	5
Przygotowanie do zajęć	5
Sumaryczne obciążenie studenta	30
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Translatorium z języka obcego II (nowożytnego – rosyjski)	
Nazwa w języku angielskim:	Translatory from foreign language (modern – rusian)		
Język wykładowy:	polski, rosyjski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Drugiego stopnia	
Rok studiów:	drugi		
Semestr:	trzeci		
Liczba punktów ECTS:	4		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Sergiusz Leończyk	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Artur Goszczyński	
Założenia i cele przedmiotu:		Uzyskanie przez studentów praktycznej umiejętności tłumaczenia tekstów źródłowych oraz prac specjalistycznych w języku rosyjskim	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Ma pogłębioną wiedzę o źródłach informacji i ich przydatności w badaniach historycznych		K_W08
W_02	Zna powiązania interdyscyplinarne historii i nauk pokrewnych z innymi naukami i dziedzinami nauk. Rozumie zastosowania metod i narzędzi innych dyscyplin naukowych w pracy historyka		K_W11
	Umiejętności		
U_01	Potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ ESKOJ oraz terminologią historyczną w języku nowożytnym		K_U07
	Kompetencje społeczne		
K_01	Rozumie znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów badawczych i jest gotów do korzystania z pomocy ekspertów w przypadku trudności w rozwiązywaniu problemu		K_K02
K_02	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania i propagowania		K_K06
Forma i typy zajęć:		Laboratoria, 30 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			

Znajomość języka rosyjskiego w mowie i w piśmie na poziomie B2	
Treści modułu kształcenia:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Praca z tekstem specjalistycznym – tłumaczenie źródeł historycznych (drukowanych) 2. Praca z tekstem specjalistycznym – tłumaczenie fragmentów artykułów naukowych monografii oraz recenzji 	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Słowniki rosyjsko-polskie i polsko-rosyjskie 2. Żelezik A., Gawęcka-Ajchel B., Język rosyjski dla studentów kierunków humanistycznych, Kielce 2007. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wybrane drukowane źródła historyczne oraz teksty specjalistyczne z różnych wydawnictw (edycje źródłowe; monografie naukowe; artykuły naukowe; recenzje) 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Sprawdzanie zakresu umiejętności tłumaczeniowych w praktyce z wykorzystaniem metody ćwiczeniowej (ćwiczebnej) opartej na indywidualnym lub grupowym przekładzie rosyjskich źródeł historycznych oraz tekstów naukowych	
Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:	
K_W08; K_W11; K_U07; K_K02; K_K06 – Weryfikacja efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych odbywa się podczas zajęć – w trakcie pracy nad tłumaczeniem tekstów źródłowych i literatury specjalistycznej oraz w czasie egzaminu	
Forma i warunki zaliczenia:	
Przedmiot zakończony egzaminem. Egzamin ustny - kryteria ocen:	
0 – 50 % - niedostateczny	
51 - 60% - dostateczny	
61 - 70% - dostateczny plus	
71 – 80% - dobry	
81 – 90% - dobry plus	
91 – 100% bardzo dobry	
Bilans punktów ECTS*:	
Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w laboratoriach	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	30
Przygotowanie do zajęć	20
Przygotowanie do egzaminu	20
Sumaryczne obciążenie studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Multimedia w promowaniu historii	
Nazwa w języku angielskim:		Multimedia in promoting history	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia	
Rok studiów:	2		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:	4		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Katarzyna Maksymiuk	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Artur Goszczyński	
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z przykładami multimediiów, które mogą zostać wykorzystane w edukacji, muzealnictwie oraz szeroko pojętej działalności kulturalnej.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Rozumie zastosowanie metod i narzędzi innych dyscyplin naukowych w pracy historyka		K_W11
W_02	Potrafi ocenić wpływ rozwoju nowoczesnych technologii na percepcję historii w społeczeństwie oraz współczesną kulturę		K_W16
	Umiejętności		
U_01	Potrafi przygotować prezentację multimedialną wykorzystującą różne rodzaje materiałów (tekst, film, muzyka, mapy, animacje etc.) oraz wykorzystać ją do omówienia konkretnego problemu		K_U16
U_02	Potrafi dokonać krytycznej analizy materiałów multimedialnych		K_U04
	Kompetencje społeczne		
K_01	Ma świadomość znaczenia działań popularyzatorskich dla poszerzania wiedzy w społeczeństwie na temat ojczytych dziejów.		K_K04
K_02	Jest gotów do inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego		K_K03
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne, 30 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			

Umiejętność obsługi komputera; Wiedza na temat historii Polski
Treści modułu kształcenia:
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rola nowoczesnych technologii w promowaniu historii. Zagadnienia ogólne, terminologia. 2. Spoty promocyjne: środki wyrazu, skuteczność w promowaniu wydarzeń historycznych. 3. Prezentacje multimedialne w teorii i praktyce 4. Filmy dokumentalne 5. Filmy fabularne 6. Muzyka 7. Internet: portale internetowe, videoblogi, kanały tematyczne, memy 8. Archiwalne audycje radiowe i telewizyjne 9. Nowe metody w muzealnictwie: wirtualne spacerzy, technologie VR, AR, AI 10. Multimedia i ich rola na różnych poziomach edukacji szkolnej 11. Gry komputerowe i ich znaczenie dla promowania historii 12. Aplikacje mobilne 13. Digitalizacja i jej znaczenie dla rozwoju badań historycznych oraz promocji historii 14. Inne narzędzia promocji: mapping i escape roomy 15. „Marketing historyczny”
Literatura podstawowa:
<ol style="list-style-type: none"> 3. Lisowska-Magdziarz M., <i>Media powszednie. Środki komunikowania masowego i szerokie paradygmaty medialne w życiu codziennym Polaków u progu XXI wieku</i>, Kraków 2008. 4. <i>Multimedia a źródła historyczne w nauczaniu i badaniach</i>, red. M. Ausz, M. Szabaciuk, Lublin 2015.
Literatura dodatkowa:
<ol style="list-style-type: none"> 2. Bednarek J., <i>Multimedia w kształceniu</i>, Warszawa 2008. 3. Burgess J., Green J., <i>YouTube: wideo online a kultura uczestnictwa</i>, Warszawa 2011. 4. Filiciak M., <i>Media, wersja beta. Film i telewizja w czasach gier komputerowych i Internetu</i>, Gdańsk 2013. 5. <i>Film i historia. Antologia</i>, red. I. Kurz, Warszawa 2008. 6. Goban-Klas T., <i>Cywilizacja medialna. Geneza, ewolucja, eksplozja</i>, Warszawa 2005. 7. Maciejak K., <i>Youtube w edukacji. Strategie nadawcze wideoblogerów</i>, Kraków 2018. 8. <i>Media, kultura popularna, edukacja</i>, red. W. Jakubowski, Kraków 2005. 9. <i>Multimedia, biblioteka, edukacja. Konferencja ogólnopolska, Białystok, 18–20 maja 2000 r.</i>, red. J. Chruścińska, E. Kubisz, Warszawa 2001 10. <i>Nowoczesne technologie w dydaktyce</i>, red. G. Słoń, Kielce 2011. 11. Stachowicz J., <i>Komputery, powieści i kino nieme. Procesy remediacji w perspektywie historycznej</i>, Warszawa 2018.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:
Dyskusja na temat multimediiów prezentowanych podczas zajęć; Samodzielne wyszukiwanie materiałów multimedialnych przez studentów w czasie zajęć; metoda projektu, praca w grupach
Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:
K_W11, K_W16: Przygotowanie prezentacji multimedialnej na dowolnie wybrany temat związany z historią Polski
K_U04, K_U16: Przygotowanie prezentacji multimedialnej na dowolnie wybrany temat związany z historią Polski

Forma i warunki zaliczenia:

Sposób oceniania:

Słaba aktywność na zajęciach oceniana jest na ocenę dostateczną (3). Do uzyskania oceny dobrej (4) niezbędny jest aktywny udział w dyskusji. Stopień bardzo dobry (5) uzyskują osoby, które prócz aktywnego udziału w dyskusji otrzymają wysoką ocenę za przygotowanie prezentacji multimedialnej

Warunki zaliczenia:

1. Aktywność na zajęciach
2. Przygotowanie prezentacji multimedialnej na dowolnie wybrany temat

Sposób oceniania prezentacji multimedialnej:

0-50% - niedostateczny

51%–60 % - dostateczny

61%–70% - dostateczny plus

71%–80% - dobry

81%–90% - dobry plus

91%–100% - bardzo dobry

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w ćwiczeniach	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	20
Przygotowanie do zajęć	20
Przygotowanie prezentacji	30
Sumaryczne obciążenie studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	История русской культуры IX-XX в.		
Nazwa w języku angielskim:	History of Russian Culture IX-XXI Century		
Język wykładowy:	rosyjski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	historia		
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny		
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia		
Rok studiów:	drugi		
Semestr:	trzeci		
Liczba punktów ECTS:	4		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	Dr hab. Sergiusz Leończyk		
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Dr hab. Sergiusz Leończyk		
Założenia i cele przedmiotu	Przedstawienie specyfiki kultury rosyjskiej na przestrzeni IX-XX w.		
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu historii prowadzącą do specjalizacji w wybranych obszarach badań historycznych.		K_W01
W_02	Zna w stopniu pogłębionym metody i teorie wyjaśniające procesy historyczne zachodzące w wybranych epokach.		K_W06
	Umiejętności		
U_01	Potrafi stosować różnorodne metody upowszechniania wiedzy z zakresu nauk historycznych i pokrewnych.		K_U06
U_02	Potrafi posługiwać się językiem obcym (rosyjskim) na poziomie B2+ ESKOJ		K_U07
	Kompetencje społeczne		
K_01	Jest gotów do dokonania w pogłębiony sposób krytycznej oceny swojej wiedzy historycznej oraz do krytycznej oceny odbieranych treści historycznych.		K_K01
Forma i typy zajęć:	Wykład – 30 godzin		
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Znajomość języka rosyjskiego na poziomie B2. Ogólna wiedza z historii Rosji i jej kultury.			
Treści modułu kształcenia:			

1. Введение. Проблема своеобразия русской культуры. Русская культура – своеобразная часть европейской культуры или культура уникальной цивилизации? В чём своеобразие русской культуры? Каковы источники этого своеобразия? Влияние социально-исторического контекста. Историческая социология русской культуры.

2. Культура Киевской и Московской Руси. Особенности социально-исторического развития Киевской Руси. Культура верхов и культура низов. Русская культура и христианство. Духовенство как главный субъект древнерусской культуры. Святость как социокультурный феномен. Светские тенденции в древнерусской культуре. Литература. Архитектура. Изобразительное искусство. Образование. Культура Московской Руси. Социокультурное значение монгольского нашествия и монгольского ига. Русское «возрождение» XIV в. Святость в Московской Руси. «Нестяжатели» и «осифляне». Общественная мысль – формирование идеологии русского мессианизма. Возрастание роли государства и отражение этого процесса в культуре. Светские тенденции. Литература. Архитектура. Изобразительное искусство. Образование.

3. Культурная политика русского самодержавия вт. пол XVII – нач. XX в. Социокультурный кризис середины XVII в. Попытка перехода от «Третьего Рима» к Вселенской православной империи. Церковный раскол, его идеологическое содержание и социокультурные последствия. Русское западничество/латинофильство вт. пол. XVII в. Западнорусские интеллектуалы – проводники западного влияния. Вытеснение старомосковской культуры. Культурные реформы Петра I. Новый вариант западничества – ориентация на протестантский Запад. Окончательный разрыв со старомосковской традицией. Секуляризация культуры. Сакрализация фигуры императора. Государство как проводник Просвещения и главный субъект культуры. Отрыв культуры верхов от культуры низов. Культурные реформы вт. пол. XVIII в. Особенности просветительства Екатерины II. Образовательный проект создания «новых людей». Переход к политике реакции. Реакционно-романтический миф Павла I. Культурные реформы пер. пол. XIX в. Образовательные реформы Александра I. Культурный сценарий «ангела на троне». Утопия христианской государственности и ее преломление в области культуры. Разрыв культурных стратегий самодержавия и дворянства. Консервативные культурные контрреформы Николая I. Идеология «православие, самодержавие, народность» и ее отражение в русской культуре. Культурные реформы вт. пол. XIX – нач. XX в. Александр II – «сценарий освободителя». Влияние великих реформ на русскую культуру. Реформы и контрреформы в сфере образования. Национализация самодержавия при Александре III и отражение этого процесса в культуре. «Возвращение в Московскую Русь» как культурный сценарий Николая II.

4. Влияние сословий и социальных групп на эволюцию русской культуры. Социокультурные последствия Манифеста о вольности дворянской и Жалованной грамоты дворянству. Дворянство как новый субъект культуры. Культура дворянской оппозиции: декабризм, идеализм 1830-40-х гг., либерализм. Ведущая роль дворянства в русской литературе и музыке. Дворянское самосознание Пушкина и Л. Толстого. Упадок дворянства в творчестве Бунина. Социальное положение русского духовенства и его маргинальная роль в русской культуре императорского периода. Культура «разночинцев» и «поповичи». Духовенство в русской литературе (Лесков, Гусев-Оренбургский, Чехов). Купечество и русская культура. Купцы в драматургии А. Островского. Меценатство. Крестьянство как объект изображения русской литературы.

5. Феномен русской интеллигенции. Русская интеллигенция как социокультурный феномен и ее роль в истории русской культуры. Соотношение понятий «интеллигент» и «интеллектуал» в русском контексте. Контркультура разночинской интеллигенции 1860-х гг. Народничество как преобладающая интеллигентская идеология. Проблема отказа от «наследства 60-х гг.» и реабилитации ценностей дворянской культуры. Дискуссии об интеллигенции конца XIX – нач. XX в.

6. Институты русской культуры Церковь. Университет. Массонская ложа. Дворянская усадьба. Салон. Философский и политический кружок. Литературный журнал и газета. Театр как общественная трибуна

7. Религия в системе культуры императорской России. Православие как культура духовенства. Православие как культура низов. Культурный мир старообрядчества. Русское сектанство и его отражение в литературе Серебряного века. Религиозные искания элиты. Массонство и мистицизм. Русские католики. Проблема возвращения к «вере отцов». Оптина пустынь и русские писатели. «Толстовство». Религиозно-философские концепции конца XIX – нач. XX в.

8. Философия в системе культуры императорской России. Просветительство и «вольтерьянство». Шеллингианство как идейная основа русского романтизма. Приключения Гегеля в России. Материализм и нигилизм в системе интеллигентской контркультуры. Позитивизм и русская наука.

Шопенгауэр и русская литература. Русский образ Ницше. Русская философия как литература и русская литература как философия. Отражение философских исканий в музыке и живописи

9. Идеологии в системе русской культуры. Консерватизм в литературе и общественной мысли от А.С. Шишкова и Н.М. Карамзина до Л.А. Тихомирова и Б.А. Садовского. Либерализм в литературе и общественной мысли от Т.Н. Грановского и И.С. Тургенева до П.Н. Милюкова и В.В. Набокова. Социализм в литературе и общественной мысли от А.И. Герцена и Н.Г. Чернышевского до В.И. Ленина и М. Горького. Русские утопии. Отражение идеологических влияний в живописи, архитектуре, музыке. Эволюция русского националистического дискурса от Ф.В. Ростопчина и декабристов до «нововременства» и П.Б. Струве.

10. Наука в системе культуры императорской России. Наука и государство. Наука и общество. Развитие естественных и точных наук. Дарвинизм и русская культура. Расовая проблема в русской культуре. Географические экспедиции и их отражение в русской литературе. Развитие гуманитарных наук. Мифологическая и историческая школы в русской филологии. Русская историография и русская культура. Академия наук как культурный институт. Университетская корпорация. Научные общества. Образ ученого в русской культуре.

11. Литература и искусство в системе культуры императорской России. Литературоцентризм. Писатель как учитель жизни. Пушкинский миф. Писательские общества. Формирование русской музыкальной школы. Консерватория и русская музыка. «Могучая кучка». Живопись: от Академии к «передвижничеству». Русский музей и Третьяковская галерея: два подхода к формированию экспозиции. Архитектура государства и архитектура «общества». Театр – «императорский» и частный. Художественная культура Серебряного века и «Мир искусства». Проблема модернизма в русской культуре.

12. Проблема цивилизационного самоопределения. Западничество: Россия как часть Европы. Галломания, германофильство, англomanия, италофильство. Славянофильство: Россия как особая цивилизация. Панславизм и «славянская взаимность» в русской культуре. Эллинизм в русской культуре. Ориентализм в русской культуре. Поиски русской самобытности в литературе и искусстве.

13. Культурные стили и культурно-исторические типы Проблема смены культурных стилей и их специфики на русской почве. Барокко. Классицизм. Сентиментализм. Романтизм. Реализм. Натурализм. Символизм. Культурно-исторические типы «петербургского периода». «Просвещенец». «Вольтерьянец». «Масон». «Декабрист». «Любомудр». «Идеалист». «Нигилист». «Народник». «Марксист». «Декадент».

14. Советская и современная российская культура. Общее и различие. Связь и отличия советской и русской культуры.

15. Русская культура в контексте русской истории: подведение итогов.

Literatura podstawowa:

Очерки русской культуры XIII – XV вв. Ч. 1 – 2. М., 1969 – 1970.

Очерки русской культуры XVI в. Ч. 1 – 2. М., 1976.

Очерки русской культуры XVII в. Ч. 1 – 2. М., 1979.

Очерки русской культуры XVIII в. Ч. 1 – 4. М., 1985 – 1990.

Очерки русской культуры XIX в. Ч. 1 – 6. М., 1998 – 2002.

Русская художественная культура второй половины XIX в.: Диалог с эпохой. М., 1996.

Святополк-Мирский Д.С. История русской литературы с древнейших времен по 2005 г. Новосибирск, 2005.

W języku polskim:

Rosja. Leksykon. PWN, Warszawa 2001.

G.Przebinda, J.Smaga, Kto jest kim w Rosji po 1917 roku. Leksykon, Kraków 2000.

P.P.Gniedycz, Arcydzieła malarstwa rosyjskiego, Warszawa Arkady 2008.

L.Bazyłow, Historia nowożytnej kultury rosyjskiej, Warszawa 1986.

W.Serczyk, Kultura rosyjska XVIII wieku, Wrocław 1984.

Literatura dodatkowa:	
Федотов Г.П. Святыя древней Руси. М., 1990.	
Его же. Русская религиозность // Его же. Собр. соч. Т. 11 – 12. М., 2001 – 2004.	
Эймонтова Р.Г. Российские университеты на грани двух эпох: От России крепостной к России капиталистической. М., 1985.	
Эймонтова Р.Г. Русские университеты на путях реформы: Шестидесятые годы XIX века. М., 1993.	
W języku polskim:	
Łużny R., Rosyjska literatura ludowa, Warszawa 1977	
Historia literatury rosyjskiej, red. M.Jakubiec, t. I, kilka wydań.	
Jakubowski W., Łużny R. Literatura staroruska. Antologia, Warszawa 1971.	
Osobowość a historia. Studia z dziejów literatury i myśli rosyjskiej, Warszawa 1959.	
Zajączkowski W., Rosja i narody. Ósmy kontynent. Szkic dziejów Eurazji, Warszawa 2009.	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Wykład konwersatoryjny, wykorzystanie źródeł pisanych, ikonograficznych oraz multimedialnych.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Kolokwium w formie zaliczenia ustnego.	
Forma i sposób zaliczenia (wraz z kryteriami oceniania)	
Obecność na zajęciach oraz pozytywne zaliczenie w formie zaliczenia ustnego. Zaliczenie ustne. Kryteria – stopień zrozumienia problematyki wykładu:	
0 – 50 % - niedostateczny	
51 - 60% - dostateczny	
61 - 70% - dostateczny plus	
71 – 80% - dobry	
81 – 90% - dobry plus	
91 – 100% bardzo dobry	
Bilans punktów ECTS*:	
Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Godziny kontaktowe z prowadzącym moduł	30
Konsultacje z prowadzącym wykład	30
Przygotowanie do kolokwium	40
Sumaryczne obciążenie studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

* rozpisane na studia stacjonarne i niestacjonarne

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wykład monograficzny na temat – Życie codzienne w XX w.	
Nazwa w języku angielskim:		Monographic lecture on the subject - Everyday life in the 20th century	
Język wykładowy:	J. polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Drugiego stopnia	
Rok studiów:	Drugi		
Semestr:	Trzeci		
Liczba punktów ECTS:	4		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Marcin Kruszyński, prof. UPH	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Marcin Kruszyński, prof. UPH	
Założenia i cele przedmiotu		Celem zajęć jest ukazanie głównych kierunków przebudowy codzienności Polaków w XX w., poczynając od II RP, a kończąc na schyłkowym PRL. W oparciu o paradygmat badawczy szkoły Annales, zaprezentowane będzie życie codzienne i prywatna aktywność Polaków, tak elit jak też ogółu społeczeństwa. Uczestnicy zajęć nabędą wiedzę i umiejętności niezbędne do refleksyjnego spoglądania na społeczne wymiary tytułowej problematyki.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Student/ka zna i rozumie przyczyny, przebieg i konsekwencje procesów kulturowych zachodzących w polskim społeczeństwie w przeciągu XX w.		K_W01
W_02	Zna kierunki zmian w zakresie społecznym i kulturowym w XX w.		K_W03, K_W04
W_03	Potrafi powiązać i skorzystać z innych dziedzin wiedzy dla interdyscyplinarnego spojrzenia na tytułową problematykę		K_W11
	Umiejętności		
U_01	Potrafi dostrzegać i analizować zjawiska zachodzące w ramach polskiego społeczeństwa w XX w.		K_U01, K_U02

U_02	Potrafi oceniać procesy i zjawiska społeczne zachodzące w skali globalnej, w zestawieniu ze specyfiką polską. Prawidłowo interpretuje te zjawiska w oparciu o materiał źródłowy.	K_U03, K_U05
Kompetencje społeczne		
K_01	Dokonuje samooceny własnych kompetencji	K_K01
K_02	Potrafi modyfikować własne opinie z uwzględnieniem poglądów innych osób	K_K06
Forma i typy zajęć:	Wykład – 30 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza historyczna z poprzednich etapów edukacji		
Treści modułu kształcenia:		
Piętnaście dwugodzinnych jednostek tematycznych:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Paradygmat życia codziennego w badaniach historycznych (zajęcia 1); 2. „Służące do wszystkiego” – codzienność społeczeństwa II RP (2); 3. „Najlepsze bale odbywały się na Zamku” – życie elit II RP (3); 4. „Tylko świece siedzą w kinie” – codzienne realia II wojny światowej w GG (4) 5. „Starzy i młodzi, chorzy i dzieci, wszyscy z tobołkami...” – codzienność żydowskiego getta (5) 6. „Drogi do socjalizmu: droga benzyna, droga wędlna i drogi towarzysz Gierek” – codzienność Polski Ludowej i PRL <ol style="list-style-type: none"> a. „Udomawianie” rewolucji przez praktyki społeczne codzienności (6) b. „Do obywatela Ministra” – świat przedstawiony w listach do peerelowskich władz (7) c. Służba zdrowia w powojennej Polsce (8) d. Praktyki religijne w warunkach PRL (9) e. Relacje damsko – męskie. Małżeństwo (10) f. Higiena w PRL (11) g. Czas wolny – kontrolowany (?) – (12) i. Wakacje (13) j. Święta w PRL (14) k. W oderwaniu od wszystkiego – codzienność funkcjonariuszy aparatu przemocy (15) 		
Literatura podstawowa:		
<p><i>Metamorfozy społeczne. Margines społeczny Drugiej Rzeczypospolitej</i>, red. M. Rodak, Warszawa 2013</p> <p><i>Życie codzienne w PRL</i>, red. M. Choma – Jusińska, M. Kruszyński, T. Osiński, Lublin – Warszawa 2019</p> <p>J. Łozińska, M. Łoziński, <i>W przedwojennej Polsce. Życie codzienne i niecodzienne</i>, Warszawa 2020</p>		
Literatura dodatkowa:		

K. Kosiński, *Oficjalne i prywatne życie młodzieży w czasach PRL*, Warszawa 2006

Barwy codzienności. Analiza socjologiczna, red. M. Bogunia – Borowska, Warszawa 2009

D. Jarosz, *Mieszkanie się należy... Studium z peerelowskich praktyk społecznych*, Warszawa 2010

N. Jarska, *Kobiety z marmuru. Robotnice w Polsce w latach 1945 – 1960*, Warszawa 2015

M. Grądzka – Rejak, *Kobieta żydowska w okupowanym Krakowie (1939 – 1945)*, Kraków 2016

A.M. Adamus, *Problemy wsi w Polsce w latach 1956 – 1980 w świetle listów do władz centralnych*, Warszawa 2017

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład problemowy z wykorzystaniem środków multimedialnych

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów nastąpi na podstawie zaliczenia ustnego na zakończenie kursu.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie wybranej lektury. Skala ocen: 5-2

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w wykładach	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	10
Przygotowanie do zajęć	30
Przygotowanie do zaliczenia	20
Sumaryczne obciążenie studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Promocja i edukacja archiwalna
Nazwa w językuangielskim:		Archival promotion and education
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Drugiego stopnia
Rok studiów:	Drugi	
Semestr:	Trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Dariusz Magier
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Dariusz Magier
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie się z zadaniami archiwów w zakresie popularyzacji zasobu archiwalnego oraz działań edukacyjnych.
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu specjalnościowego
	Wiedza	
W01	Ma pogłębioną wiedzę na temat sfery strukturalnej i instytucjonalnej oraz relacji na gruncie organizacyjno-prawnym w zakresie działalności archiwalnej i zarządzania dokumentacją	S_W01
W02	Ma pogłębioną wiedzę o relacjach pomiędzy administracją archiwalną a aktotwórcami i użytkownikami archiwów oraz o uwarunkowaniach pracy archiwisty	S_W06
W03	Posiada pogłębioną wiedzę o metodach popularyzacji archiwów i zasobu archiwalnego	S_W07
	Umiejętności	
U01	Potrafi stosować różnorodne metody popularyzacji archiwów i zasobu archiwalnego	S_U04
U02	Jest gotów do kierowania pracą zespołu lub wykonuje zadania kancelaryjno-archiwalne we współpracy z innymi członkami zespołu	S_U06
	Kompetencje społeczne	
K01	Jest gotów do inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego w zakresie popularyzacji wiedzy archiwalnej	S_K02
Forma i typy zajęć:		30 godzin ćwiczeń laboratoryjnych.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

Znajomość podstawowych pojęć i zagadnień z zakresu archiwistyki.

Treści modułu kształcenia:

1. Pojęcie i funkcje archiwów. Zakres funkcji edukacyjnej archiwów.
2. Działalność edukacyjna a działalność informacyjna archiwów.
3. Działalność edukacyjna a działalność promocyjna archiwów.
4. Otoczenie, dostawcy i odbiorcy działalności edukacyjnej archiwów (Otoczenie dalsze i bliższe archiwów; Dostawcy archiwalnych usług edukacyjnych; Odbiorcy działalności edukacyjnej archiwów; Przygotowywanie specjalistów w zakresie działalności edukacyjnej archiwów).
5. Formy działalności edukacyjnej archiwów (Charakterystyka archiwalnych form edukacyjnych: Prelekcje, pogadanki, dyskusje, wykłady, pokazy; Gry, zabawy, konkursy; Konferencje i szkolenia; Lekcje archiwalne, koła zainteresowań i wycieczki archiwalne; Wystawy i inne imprezy archiwalne).
6. Strony internetowe archiwów a promocja ich działalności.
7. Formy promocji archiwów państwowych oraz społecznych.
8. Internetowe formy edukacyjne archiwów.
9. Działalność wydawnicza archiwów jako forma promocji.
10. Miejsce archiwów w procesie edukacji.

Literatura podstawowa:

1. [Jabłońska Marlena](#), *Nowe wyzwania archiwów: komunikacja społeczna i public relations*, Toruń 2016.
2. Rosa Agnieszka, *Funkcja edukacyjna archiwów*, wyd. NDAP, Warszawa 2012
(file:///F:/2021/Sylabusy%20Materia%C5%82y%202021%202022/Funkcja_educacyjna_archiwow.pdf).
3. Rosa Agnieszka, *Funkcja edukacyjna archiwów. Pojęcie i zakres*, [w:] Muzea i archiwa w edukacji historycznej, seria: Toruńskie Spotkania Dydaktyczne, t. 4, red. S. Roszak, M. Strzelecka, Toruń 2007, s. 15-20.

Literatura dodatkowa:

1. Chorążyczewski Waldemar, *Archiwa i pamięć. Z dziejów polskich archiwów*, „Archiwa-Kancelarie-Zbiory” 2005, t. 1, s. 13-28.
2. Degen Robert, *Witryna internetowa archiwum – wizytówka czy element systemu informacji archiwalnej*, [w:] „Historyk – archiwista – komputer. Historyk a nowoczesny system informacji archiwalnej. Materiały z konferencji, Toruń, 10 i 11 kwietnia 2003 r.”, pod red. Roberta Degena, Haliny Robótki, Toruń 2004.
3. Jabłońska Marlena, *Archiwum jako marka. Korzyści z bycia rozpoznawalnym*, [w:] [„Zarządzanie dokumentacją, archiwistyka i... koty: księga jubileuszowa Profesor Haliny Robótki”](#), pod red. Roberta Degena, Marleny Jabłońskiej, Wandy K. Roman, Warszawa 2016.
4. Jabłońska Marlena, *Communico ergo sum. Czy potrzebna nam poprawna komunikacja*, „Archiwista Polski” 2007, nr 2, s. 93-104.
5. Jabłońska Marlena, *Internal Relations jako narzędzie organizacji i zarządzania archiwami*, „Archeion” 2015, t. 116, s. 25-38.
6. Mazur Hubert, *Archiwum Państwowe w Kielcach - historia - zadania - zasób jako przykład lekcji archiwalnej*, „Wiadomości Historyczne” 2011, nr 6, s. 18-24.
7. Mazur Hubert, *Edukacja w archiwum, archiwum w edukacji*, „Wiadomości Historyczne” 2016, nr 1, s. 4-7.

8. Mazur Hubert, *Lekcja genealogiczna w archiwum państwowym*, „Wiadomości Historyczne” 2019, nr 2, s. 34-38.
9. Mazur Hubert, *Lekcje archiwalne on-line Archiwum Państwowego w Kielcach*, „Wiadomości Historyczne” 2013, nr 5, s. 13-19.
10. *Muzea i archiwa w edukacji historycznej*, seria: Toruńskie Spotkania Dydaktyczne, t. 4, pod red. Stanisława Roszaka i Małgorzaty Strzeleckiej, Toruń 2007.
11. [Public relations w komunikowaniu społecznym i marketingu, wybór i red. nauk. Jerzy Olędzki](#), Warszawa 2010.
12. Rosa Agnieszka, *Działalność edukacyjna archiwów w kształceniu archiwistów na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu*, „Archiwa-Kancelarie-Zbiory” 2016, nr 7, s. 77-90
([file:///C:/Users/Beata/Downloads/rdegen,+%7B\\$userGroup%7D,+AKZ_7_2016_Rosa%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Beata/Downloads/rdegen,+%7B$userGroup%7D,+AKZ_7_2016_Rosa%20(1).pdf)).
13. Sokół, Anna, „*Halo, tu Archiwum!*” czyli jak odkrywać archiwa?: *działalność edukacyjna Archiwum Narodowego w Krakowie*, „Wiadomości Historyczne” 2020, nr 6, s. 48-50.
14. Szczepaniak Marek, Tyrchan Grażyna, *Uczniowie w archiwum - ciekawe zajęcia czy „nudy na pudy”?* „Wiadomości Historyczne” 2016, nr 1, s. 23-27.
15. Urbaniak Violetta, *Ale to już było..., czyli co archiwa mogą mieć wspólnego z edukacją?*, „Meritum” 2016, nr 3, s. 33-36.
16. *Wizyta w archiwum IPN*, „Wiadomości Historyczne” 2016, nr 1, s. 8-10.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia laboratoryjne z wykorzystaniem różnych rodzajów źródeł wiedzy (m.in. film, fotografie, materiały archiwalne, dokumenty, wydawnictwa i czasopisma archiwistyczne, zasoby Internetu, w tym bazy danych itp.), pokaz, dyskusja panelowa i okrągłego stołu, referat z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej, praca indywidualna oraz grupowa studentów.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów kształcenia na podstawie aktywności, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w trakcie zajęć (W01, W02, W03) oraz przygotowanych przez studentów referatów, z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej (U01, U02, K01).

Forma i warunki zaliczenia:

Na ocenę końcową składają się obecność i aktywność na zajęciach, opracowanie pracy semestralnej i jej wygłoszenie. Ocena na podstawie skali procentowej: 50% i mniej – ndst., 51-60% - dst., 61-70% - dst. plus, 71-80% - db, 81-90% - db plus, 91% - bdb.

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta

Średnia liczba godzin

Udział w zajęciach

30

Konsultacje z prowadzącym

10

Przygotowanie projektu pod kierunkiem prowadzącego

35

Sumaryczne obciążenie studenta

75

Punkty ECTS za przedmiot

3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Opracowanie materiałów archiwalnych
Nazwa w języku angielskim:		Preparation of archival materials
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Drugiego stopnia
Rok studiów:	Drugi	
Semestr:	Trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Dariusz Magier
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Dariusz Magier, dr Marcin Pytel
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie się ze wszystkimi etapami opracowania materiałów archiwalnych
Symbol efektu	Efekty uczenia się	
	Wiedza	
W01	Zna i rozumie na poziomie rozszerzonym terminologię archiwalną	
W02	Ma pogłębioną wiedzę o relacjach pomiędzy administracją archiwalną a aktotwórcami i użytkownikami archiwów oraz o uwarunkowaniach pracy archiwisty i zarządcy dokumentacji	
	Umiejętności	
U01	Potrafi stosować wiedzę ze wszystkich dziedzin archiwistyki do oceny różnych zjawisk zachodzących w sferze działalności aktotwórców, administracji archiwalnej oraz potrzeb użytkowników zasobu	
U02	Posiada umiejętność właściwego interpretowania przepisów prawa archiwalnego dotyczących głównych obszarów postępowania z dokumentacją	
U03	Jest gotów do kierowania pracą zespołu lub wykonuje zadania kancelaryjno-archiwalne we współpracy z innymi członkami zespołu	
	Kompetencje społeczne	
K01	Jest gotów do dokonania w pogłębiony sposób krytycznej oceny swojej wiedzy archiwistycznej	
	Symbol efektu specjalnościowego	
	S_W02	
	S_W06	
	S_U02	
	S_U05	
	S_U06	
	S_K01	

K02	Jest gotów do realizowania zadań zawodowych archiwisty i zarządcy dokumentacji zgodnie z przyjętymi normami etycznymi i wymaga tego od innych z uwzględnieniem ewolucji potrzeb społecznych oraz do pracy nad rozwojem tychże norm	S_K03
Forma i typy zajęć:	Wykład 15 godz., laboratorium 15 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawy znajomości zasad i terminologii archiwalnej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zasada proveniencji i jej następstwa. 2. Sposoby rekonstrukcji zespołu archiwalnego. 3. Etapy opracowania zespołu archiwalnego 4. Porządkowanie akt 5. Inwentaryzacja akt w przeszłości i w systemach informatycznych. 6. Wstęp do inwentarza. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. W. Kwiatkowska, Metodyka opracowania zasobu archiwalnego, Toruń 2016. 2. S. Sierpowski, S. Nawrocki, Metodyka pracy archiwalnej, Poznań (wiele wydań). 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Polski Słownik Archiwalny, red. W. Maciejaska, Warszawa 1974. 2. H. Robótka, Opracowanie i opis archiwaliów, Toruń 2010. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych; zajęcia laboratoryjne z wykorzystaniem baz komputerowych; samodzielna praca semestralna		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
W01, W02, U02 - podczas odpowiedzi w trakcie kolokwium pisemnego U01, U03, K01, K02 – podczas samodzielnej pracy semestralnej i odpowiedzi ustnych w trakcie zajęć		
Forma i warunki zaliczenia:		
Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: zaliczenie prac semestralnych i kolokwium pisemnego. Kryteria oceny pracy semestralnej i kolokwium: 0 – 50% - niedostateczny, 51 - 60% - dostateczny, 61 - 70% - dostateczny plus, 71 – 80% - dobry; 81 – 90% - dobry plus, 91 – 100% bardzo dobry.		
Bilans punktów ECTS*:		
Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin	
Udział w zajęciach	30	
Konsultacje z prowadzącym moduł	10	
Przygotowanie projektu pod kierunkiem prowadzącego	15	
Przygotowanie do kolokwium	20	
Sumaryczne obciążenie studenta	75	
Punkty ECTS za przedmiot	3	

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Warsztat archiwisty	
Nazwa w języku angielskim:	Introduction to archival sciences	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Dariusz Magier	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Marcin Pytel	
Założenia i cele przedmiotu:	Założeniem przedmiotu jest zapoznanie studenta z celami, zasadami i metodami przygotowania źródła historycznego do publikacji naukowej.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu specjalnościowego
	Wiedza	
W01	Posiada wiedzę na temat archiwistyki, zna podstawowe problemy oraz metody archiwistyki.	S_W01 S_W04 S_W06 S_W07
W02	Zna i rozumie podstawową terminologią z zakresu archiwistyki.	S_W02
W03	Zna podstawy krytyki tekstu, samodzielnie przygotowuje edycję dokumentu	S_W05
	Umiejętności	
U01	Potrafi posługiwać się podstawową terminologią z zakresu archiwistyki, potrafi ze zrozumieniem czytać naukową literaturę, wygłasza samodzielnie sądy w dziedzinie archiwistyki.	S_U02
	Kompetencje społeczne	
K01	Jest gotów do dokonania oceny swojej wiedzy archiwalnej, komunikacji w tym zakresie z fachowcami.	S_K01
K02	Jest gotów do zastosowania w praktyce stosownych rozwiązań archiwalnych.	S_K03
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia 30 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu metodyki archiwalnej.		
Treści modułu kształcenia:		

1. Podstawy prawne tworzenia i przechowywania zasobu archiwalnego.
2. Podstawowa ewidencja archiwalna .
3. Opracowywanie materiałów pozaaktowych (opracowywanie dokumentacji technicznej i materiałów kartograficznych; opracowywanie fotografii, nagrań dźwiękowych, filmów).
4. Archiwalia w muzeach i bibliotekach – zasoby archiwalne muzeów i bibliotek w Polsce ; ewidencja i opracowywanie archiwaliów w muzeach i bibliotekach.
5. Wstęp do inwentarza archiwalnego.
6. Przechowywanie akt.
7. Digitalizacja akt. Digitalizacja a udostępnianie.
8. Konserwacja akt.
9. Warsztat badawczy archiwisty.
10. Bazy danych stosowane w archiwach państwowych.
11. Udostępnianie akt.
12. Etyka pracy naukowej i zawodu archiwisty.

Literatura podstawowa:

1. Husarska Maryna, Irena Sadurska, [Konserwacja zbiorów archiwalnych i bibliotecznych](#), Warszawa-Łódź 1968.
2. Konarski Kazimierz, *Wstęp inwentarza zespołu archiwalnego*, „Archeion” 1952, t. XXI, s. 192-202.
3. *Metodyka pracy archiwalnej*, pod. red. Stanisława Nawrockiego i Stanisława Sierpowskiego, Poznań 1998.
4. Robótka Halina, Tomczak Andrzej, Ryszewski Bohdan, *Archiwistyka*, Warszawa 1989.
5. [Wokół zagadnień trwałej ochrony zasobów cyfrowych](#), pod red. nauk. Anety Januszko-Szakiel, Kraków 2013.

Literatura dodatkowa:

- [Historyk, archiwista, komputer: historyk a nowoczesny system informacji archiwalnej : materiały z konferencji, Toruń 10 i 11 kwietnia 2003 roku](#), pod red. Roberta Degena i Haliny Robótki, Toruń 2004.
- Komputeryzacja i digitalizacja w archiwach*, pod red. Rafała Leśkiewicza i Anny Żeglińskiej, Warszawa 2016.
- Oblicza archiwów i współczesne wyzwania archiwistyki. Studia archiwistyczne*, pod red. nauk. Piotra A. Czyża i Dariusza Magiera, Siedlce 2019.
- [Metodyka i standardy opracowania archiwalnego: rzeczywistość i potrzeby](#), pod red. Ireny Mamczak-Gadkowskiej i Krzysztofa Strykowski, Poznań 2019.
- Przygotowanie na wypadek katastrofy*, [w:] [Zasady postępowania z materiałami archiwalnymi: ochrona zasobu archiwalnego, wybór i oprac.](#) Marek Borowski, Anna Czajka, Anna Michaś, Warszawa 2006.
- [Technika archiwalna w XX wieku](#), pod red. Stanisława Sierpowskiego i Jarosława Wiśniewskiego, Poznań 2001.
- [Zasady postępowania z materiałami archiwalnymi: ochrona zasobu archiwalnego, wybór i oprac.](#) Marek Borowski, Anna Czajka, Anna Michaś, Warszawa 2006.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia laboratoryjne z wykorzystaniem różnych rodzajów źródeł wiedzy (m.in. film, fotografie, materiały archiwalne, dokumenty, wydawnictwa i czasopisma archiwistyczne, zasoby Internetu, w tym

bazy danych itp.), pokaz, dyskusja panelowa i okrągłego stołu, referat z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej, praca indywidualna studenta.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów kształcenia na podstawie aktywności, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w trakcie zajęć (W01, W02, W03, W04, U03.) oraz przygotowanych przez studentów referatów, z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej (K01, K02, U01, U02).

Forma i warunki zaliczenia:

Na ocenę końcową składają się obecność i aktywność na zajęciach, opracowanie pracy semestralnej i jej wygłoszenie. Ocena na podstawie skali procentowej: 50% i mniej – ndst., 51-60% - dst., 61-70% - dst. plus, 71-80% - db, 81-90% - db plus, 91% - bdb.

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Godziny kontaktowe z prowadzącym moduł	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	25
Przygotowanie pracy semestralnej	25
Przygotowanie do zajęć	20
Sumaryczne obciążenie studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa kancelaryjno-archiwalna	
Nazwa w języku angielskim:		Professional practice in office and archives	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia	
Rok studiów:	drugi		
Semestr:	Trzeci, czwarty		
Liczba punktów ECTS:	6		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Dariusz Magier	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Dariusz Magier	
Założenia i cele przedmiotu:		Gromadzenie doświadczeń związanych z obiegiem dokumentacji, funkcjonowaniem kancelarii i archiwów zakładowych lub/i organizacją i realizacją zadań przez poszczególne komórki organizacyjne archiwów państwowych i konfrontowanie z nimi nabytej na studiach wiedzy z zakresu archiwistyki i zarządzania dokumentacją.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W01	Ma pogłębioną wiedzę o działalności współczesnych instytucji		K_W10
W02	Posiada pogłębioną wiedzę o uwarunkowaniach pracy historyka, archiwisty, kancelisty		K_W13
	Umiejętności		
U01	Jest gotów do pracy w zespole i wykonuje polecane zadania zgodnie ze stanem nabytej wiedzy		K_U10
U02	Potrafi użyć zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych		K_U16
	Kompetencje społeczne		
K01	Jest gotów do dokonania krytycznej oceny swojej wiedzy oraz do krytycznej oceny jakości wykonywanych zadań		K_K01
K02	Jest gotów do umiejętnego i aktywnego stosowania i propagowania treści archiwalnych w środowisku społecznym.		K_K03
K03	Jest gotów do działania kreatywnego w trakcie wypełniania zadań zawodowych i przyjętych zobowiązań społecznych		K_K08

Forma i typy zajęć:	Praktyka zawodowa 160 godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Wiedza nabyta na poprzednich etapach kształcenia.	
Treści modułu kształcenia:	
<p>1) Zapoznanie się ze specyfiką instytucji, w której praktyka jest odbywana, w szczególności poznanie realizowanych przez nią zadań, sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników oraz wytwarzanej i gromadzonej dokumentacji.</p> <p>2) obserwowanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> czynności podejmowanych przez opiekuna praktyk w toku prowadzonych przez niego prac, procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego w grupie pracowniczej, ich prawidłowości i zakłóceń, działań podejmowanych przez opiekuna praktyk na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa i zachowania dyscypliny, zachowania tajemnicy służbowej i przestrzegania przepisów prawa i etyki zawodowej. <p>3) współdziałanie z opiekunem praktyk w:</p> <ol style="list-style-type: none"> planowaniu i przeprowadzaniu zleconych przez opiekuna praktyki z ramienia instytucji przyjmującej prac, przygotowywaniu stanowiska pracy, kontrolowaniu i ocenianiu wykonywanych obowiązków służbowych, <p>4) analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń związanych z funkcjonowaniem instytucji, w której realizowana jest praktyka:</p> <ol style="list-style-type: none"> prowadzenie dokumentacji praktyki, konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyką, ocenę własnego funkcjonowania w toku wypełniania roli pracownika (dostrzeganie swoich mocnych i słabych stron), ocenę przebiegu wykonanych prac oraz realizacji zamierzonych celów, konsultacje z opiekunem praktyk w celu omawiania obserwowanych i prowadzonych prac. 	
Literatura podstawowa:	
1. Statuty i regulaminy organizacyjne instytucji przyjmującej.	
Literatura dodatkowa:	
1. Zarządzenia wewnętrzne instytucji przyjmującej.	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Praktyka zawodowa	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganym przez studenta:	
<ul style="list-style-type: none"> W02, U01, U02, K01, K02, K03 – podczas wykonywania zadań w instytucji przyjmującej W01 – podczas rozmowy zaliczeniowej z uczelnianym opiekunem praktyk 	
Forma i warunki zaliczenia:	
Analiza dokumentacji praktyk oraz rozmowa zaliczeniowa	
Bilans punktów ECTS*:	
Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin

Godziny praktyk	160
Sumaryczne obciążenie studenta	160
Punkty ECTS za przedmiot	6